

MIĶELIS TOMAŠEVIČS MIC

(1909–1991)

Miķelis Tomaševičs dzimis 1909. gada 29. septembrī Ludzas apriņķa Pustiņas draudzē. Viņa tēvs bija ērgelnieks, ko 1944. gadā nošāva pārskatīšanās dēļ.

Ar visu sirdi gribēdams kalpot Dievam, Miķelis iestājās marijaņu klosterī Viļānos. Kā klostera brālis viņš ilgu laiku strādāja «Dorbs un Zineiba» tipogrāfijā Rēzeknē. Tomēr viņš vēlējās kļūt par priesteri – un 1947. gadā iestājās Rīgas Garīgajā seminārā. 1951. gada 9. martā arhibīskaps A. Springovičs viņu savā kapelā ordinēja par priesteri. Primīcijas dievkalpojums notika Viļānu baznīcā.

Vispirms viņš kalpoja par vikāru Jēkabpilī, vienlaicīgi apkalpodams Viesītes, Neretas, Daudzevas un Jaunjelgavas draudzi. No 1952. gada 10. augusta ir prāvests Līvberzes un Dobeles draudzē. 1955. gada 16. martā uzsāka kalpošanu Ventspilī, bet no 1956. gada 28. augusta – Jaunbornē. Gadu vēlāk viņu pārceļ uz Viļāniem, bet no 1959. gada 10. septembra kalpo Ciskādu draudzē. 1962. gada 8. jūnijā tiek norīkots par Ostrones prāvestu, tad ir prāvests Beresnē, bet 1970. gadā kļūst prāvests dzimtajā Pustiņas draudzē, kur aizvada mūža pēdējo posmu.

Pēc neilgas slimības Miķelis Tomaševičs 1991. gada 31. janvārī nomira. Bērēs 6. februārī piedalījās bīskaps Vilhelms Ņukšs, vairāki desmiti priesteru un simtiem ticīgo. Priesteris guldīts Pustiņas baznīcas dārzā.

317

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 317. lpp.